

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Kommittén för Mänskliga Rättigheter grundades 1969 av Scientologi-kyrkan för att undersöka och avslöja psykiatriska brott mot de mänskliga rättigheterna och för att rensa upp inom den psykiatriska vården. Dess medgrundare är dr Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri och internationellt känd författare. I dag finns det mer än 130 lokalavdelningar i 31 länder. Kommittén har en rådgivande styrelse, vars ledamöter kallas kommissionärer, med bl.a. läkare, jurister, pedagoger, artister, affärsmän samt medborgar- och människorättsrepresentanter.

KMR har åstadkommit hundratals reformer genom vittnesmål i samband med utfrågningar inför lagstiftande församlingar, genom offentliga förhör om psykiatriska övergrepp, och genom att samarbeta med media, lagstiftare och statliga befattningshavare över hela världen.

FÖR YTTERLIGARE INFORMATION:

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

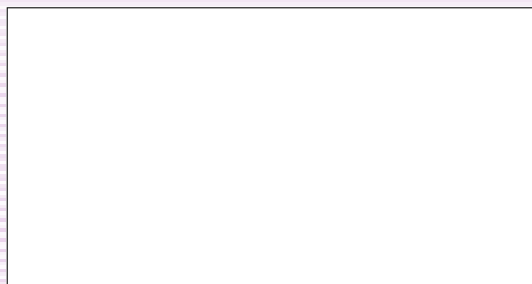
Los Angeles, CA, USA 90028

Telefon: (323) 467-4242

(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org

e-mail: humanrights@cchr.org

PSYKIATRIN
FÅR DIN OMVÄRLD
ATT BLI FAST PÅ DROGER

Publicerad som information till allmänheten
av Kommittén för Mänskliga Rättigheter.

Psykiatriker har sett till att allt fler människor ...blivit lurade att tro att den "senaste och bästa" psykiatriska drogen är lösningen på livets vardagliga svårigheter och utmaningar.

– Jan Eastgate

INLEDNING

EN DROGAD OCH FARLIG OMVÄRLD

Vad är en av de mest destruktiva företeelserna i dagens värld?

Om du svarade "droger" så delar du uppfattning med majoriteten människor. En nyligen genomförd internationell undersökning visade att illegala droger och det de för med sig i form av våld och kriminalitet ansågs vara ett av de största hoten mot barnen och samhället.

Få människor inser dock att illegala droger bara är en del av problemet idag. Under de senaste 40-50 åren har vi kunnat se en förändrad attityd till en annan typ av droger, nämligen av läkare ordinerade psykiatriska droger.

Tidigare var den här sortens medel avsedda för psykiskt störda personer, men idag är det inte svårt att hitta en familjemedlem, en vän eller granne som har blivit ordinerad en personlighetsförändrande drog. För många människor har de här medlen blivit en så viktig beståndsdel av livet, att de omöjligt kan tänka sig "ett liv utan droger".

Idag skrivs droger ut till allt från inlärnings- och uppförandeproblem till sängvätning, aggressivitet, ungdomsbröttslighet, kriminalitet, drogberoende och rökning samt för olika rädslor och problem som drabbar äldre människor. Från vaggan till graven blir vi bombarderade med information som skall förmå oss att ta till denna "kemiska lösning". Det är sedan inte förvånande att statistik från olika delar av världen visar en snabb ökning av människor i olika åldersgrupper, från barn till äldre, som är tungt beroende av dessa droger i sina dagliga liv. År 2002 såldes antidepressiva medel för 19,5 miljarder dollar. Försäljningen av antipsykotiska preparat har nått över 12 miljarder dollar.

Författarna Richard Hughes och Robert Brewin varnade i sin bok *The Tranquilizing of America*, att även om personlighetsförändrande droger verkar "ta udden av oro, smärta och stress, tar de också udden av livet själv... dessa piller bedövar inte bara smärtan, utan hela

sinnets." Faktum är att en grundlig undersökning avslöjar att ingen av dessa droger botar någonting, samtliga har fruktansvärda biverkningar, och på grund av deras beroendeframkallande och personlighetsförändrande egenskaper kan samtliga ödelägga en människas liv. Betänk även det faktum att terroristerna har använt personlighetsförändrande droger för att hjärntvätta unga män till att bli självmordsbombare. Dessutom används åtminstone 250 000 barn, vissa så unga som sju år, för terrorism och revolutionära aktiviteter och ges amfetaminer och lugnande medel för att gå på flera dagar långa "mordpartyn".

Och ändå är dessa droger desamma som psykiatriker skriver ut till barn som har problem med "inlärning" eller "uppförande".

Hur kunde miljontals människor bli fast på så skadliga droger? Vi behöver titta tidigare i utvecklingen.

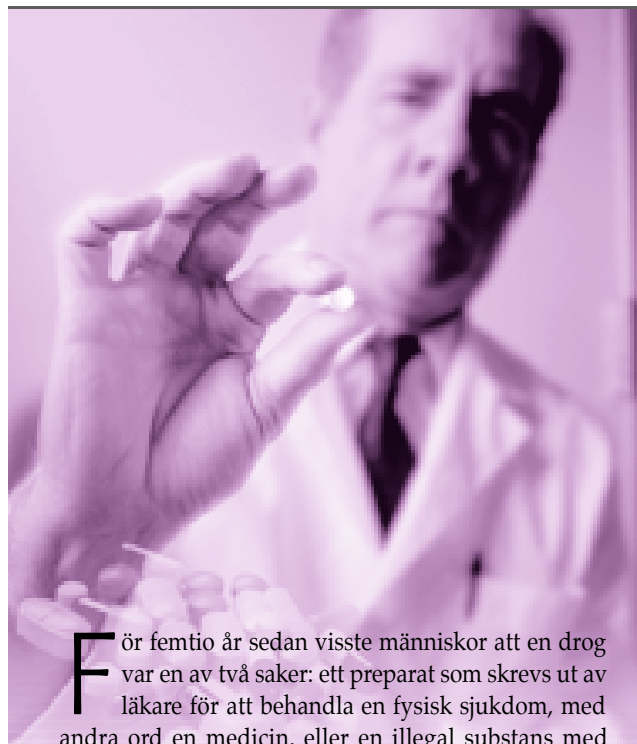
Innan man blir fast på de psykiatriska drogerna måste man övertygas om att de behövs för att man ska klara av livet. Det främsta försäljningsverktyget som användes var ett påhittat diagnostiskt system, det amerikanska psykiatrikersällskapets *Diagnostisk och statistisk handbok för mentala störningar (DSM-IV)* och kapitlet för mentala störningar i den europeiska *Internationell klassificering av sjukdomar, (ICD)*. Från den tidpunkt när diagnosen väl är ställd och "medicinen" utskrivna är det drogen och dess skadliga egenskaper som styr föreställningen.

Att vi misslyckas i kriget mot drogerna beror delvis på att vi inte har lyckats sätta stopp för den skadligaste av alla droglangare i vårt samhälle.

Här redovisas hur dagens psykiatriker arbetar – hur de förleder och hur de ödelägger din omvärld med droger.

Vänligen,
Jan Eastgate
Ordförande, Internationella Kommittén
för Mänskliga Rättigheter

KAPITEL ETT ATT LANGA DROGER SOM "MEDICINER"

För femtio år sedan visste människor att en drog var en av två saker: ett preparat som skrevs ut av läkare för att behandla en fysisk sjukdom, med andra ord en medicin, eller en illegal substans med den karaktäristiska egenskapen att den orsakade tillvänjning och beroende, och att den kunde leda till en märkbar förändring i en persons medvetande som "gatudrogerna" heroin och opium.

De flesta människor vet att illegala droger tillhör samhällets värsta plågoris, och för med sig brott och missförhållanden.

Under de senaste årtiondena har en ny typ av droger dykt upp. Dessa droger har blivit en så viktig beståndsdel i många människors liv att de inte kan föreställa sig att leva en enda dag utan dem.

Psykiatriker har fört in dem i skolor, på vårdhem, på drog rehabiliteringscentrer och i fängelser som en patntlösning på det nutida livets påfrestningar. Drogerna sägs "hjälpa" mot allt från viktproblem, matematiksvårigheter och läs- och skrivsvårigheter, till

KAPITEL TVÅ BEDRÄGLIGA DIAGNOSER

sviktande självförtroende, ångest, sömnproblem och smärre vardagsbekymmer.

Medan man vanligtvis behandlar, förebygger och botar sjukdomar eller förbättrar hälsan med mediciner, så undertrycker psykiatriska "mediciner" i bästa fall symptom – symptom som återkommer så snart drogen har gått ur kroppen. Liksom illegala droger ger de inget annat än tillfällig flykt från livets problem.

Men psykiatriska droger är starkt vanebildande och beroendeframkallande. Avvänjning från dem kan vara långt värre än den från illegala droger. Kanske är det tydligaste beviset på likheterna mellan psykiatriska och illegala droger det faktum att beroendet av psykiatriska droger i många delar av världen är ett nästan lika stort problem som det som skapats av illegala sådana.

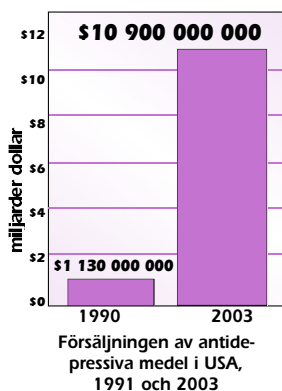
Hur kunde det bli så här? Hur har så farliga droger, som för med sig så många problem, kunnat spridas och bli accepterade så snabbt?

Minst 17 miljoner människor världen över får idag olika lugnande medel, och enligt författarinnan Beverly Eakman har "antalet personer i de västeuropeiska länderna som är fast på lugnande och antidepressiva medel nått epidemiska proportioner."¹

I Spanien har försäljningen av antidepressiva medel trefaldigats sedan år 2000 och försäljningen av medel mot ångslan har fyrfaldigats.² I Storbritannien upptäckte man år 2004 att ett SSRI-preparat konsumerades i så stora mängder att spår av det nu finns i landets dricksvatten.

Medlen passerar genom avloppsnätet och kommer tillbaka i dricksvattnet. Miljötalesmannen och parlamentarikern Norman Baker sade: "Det här ser ut som ett fall av dold massmedicinering av en intet ont anande allmänhet och är potentiellt en mycket oroande hälsofråga."³

Samtidigt plågas världen av massiva sociala problem, som inkluderar ökat drogmissbruk och våld.

ÖKANDE FÖRSÄLJNING:

De används bara för att "behandla" och botar aldrig - försäljningen av personlighetsförändrande psykiatriska droger fortsätter att öka.

Det kanske kan tyckas självklart, men för att en läkare skall kunna skriva ut en medicin måste det finnas någon slags överenskommen diagnos, någon norm för hur man skall gå tillväga, vilket också inbegriper fysiska symptom enligt vissa överenskomna kriterier. Detta är inte fallet inom psykiatri.

Joseph Glenmullen på Harvard Medical School förklarar: "Inom medicinen existerar strikta kriterier för att man skall få kalla ett tillstånd en sjukdom. I tillägg till en förutsägbar samling symptom måste orsaken till symptomen eller en förståelse för deras fysiologi [funktion] fastställas. Denna kunskap stärker diagnosen till en nivå av erkänd sjukdom. 'Feber' är t.ex. inte en sjukdom, den är enbart ett symptom. I frånvaro av kända fysiologiska orsaker kallas en

bestämd samling symptom, som kan iakttas hos många olika patienter, ett syndrom, inte en sjukdom.”⁴

Inom psykiatri ”har vi ännu inga bevis för de fysiologiska orsakerna till någon psykiatrisk diagnos... Diagnoserna kallas ’störningar’ eftersom ingen av dem utgör en fastställd sjukdom.”⁵

DSM är ett arrogant överens om det måste finnas bedrägeri ... att påvisbara, objektiva, fysiska på något sätt låtsas avvikelse som kan bestämmas via undersökningar som att det här är ett vetenskapligt uttalande ... gör uttalade ... gör skada på vår kultur...”

– Ron Leifer, psykiatriker,
New York

”störningar i hjärnan”, eller att kemiska obalanser i hjärnan skulle vara orsaken.

Ty C. Colbert, Psykolog och författare säger, ”Vi vet att idén med kemisk obalans vid psykiska sjukdomar aldrig har bevisats vetenskapligt.”⁶

I och med utarbetandet av den sjätte upplagan av WHO:s *Internationell klassificering av sjukdomar (ICD) 1948*, som inkluderade psykiska störningar (som sjukdomar) för första gången, och publiceringen av det APA:s (amerikanska psykiaterförbundets) *Diagnostisk och statistisk handbok för mentala störningar (DSM)* i USA, år 1952, fick man vad som skulle kunna kallas ett diagnostiskt system.

En ”störning” godkänns som sådan via en konsensusprocess, där ”experter” röstar genom handuppräkning, där nyckelfrågan är: ”Anser du att detta är en störning, ’ja’ eller ’nej’?”

Det är självklart att människor kan ha allvarliga psykiska problem och kan behöva hjälp. Men, varnar professorerna Herb Kutchins och Stuart A. Kirk, i *Making Us Crazy*, allmänheten kan invaggas i falsk trygghet av en diagnostisk handbok som målar upp

illusionen att svårigheter, brutalitet och smärta i deras liv och omgivning kan förklaras av en psykiatrisk etikett och utplånas av ett piller. Visst är det så att vi alla har mängder av problem och att det finns myriader av olika sätt vi tar till... för att klara av dem. Men skulle livet kunna vara annorlunda? Alltför ofta har den psykiatriska bibeln gjort oss galna när vi helt enkelt är mänskliga.”

I DSM har psykiatriken en ständigt växande lista över psykiska störningar – och för alla finns det en ”passande” psykiatrisk drog.

HJÄRNTEORIER RENA BLUFFEN:

Hjärnan har i oräkneliga illustrationer i populärtidskrifter, dissekerats och etiketterats och analyserats varvid allmänheten har överösts med den senaste teorin om vad som är fel med hjärnan. Vad som saknas, liksom med all psykiatrisk teori, är vetenskapliga fakta. Som dr Elliot Valenstein förklarade: ”Det finns inga tillgängliga tester för att mäta den kemiska statusen hos en levande människas hjärna.”

KAPITEL TRE BEDRÄGERIET MED "INLÄRNINGSTÖRNINGAR"

I dagens värld är det svårt att ens hitta familjer eller lärare som inte på något sätt har påverkats av den omfattande neddrogningen av våra barn genom personlighetsförändrande droger som fås utskrivna av läkare.

Föräldrarna till de miljoner barn som nu får dessa droger fick snabba svar av " trovärdiga rådgivare" på sina frågor om det behövdes "medicinering". Vanligtvis har en psykolog eller psykiatriker berättat för föräldrarna att deras barn lider av en störning som påverkar hans eller hennes förmåga att lära sig en så kallad 'inlärningsstörning'. "Störningen" kallas också ADD (Attention Deficit Disorder), eller vanligare ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder).

Det finns många risker förbundna med förskrivningen av personlighetsförändrande droger för s.k. inlärningsstörningar och beteenderubbingar. Här följer en del av dem:

■ Den amerikanska narkotikamyndigheten (DEA) hävdar att den vanligaste drogen som används för att

behandla "ADHD" kan leda till beroende och att "psykotiska episoder, våldsamt uppförande och bisarra manér har rapporterats"⁸

■ I en studie från 2001 och publicerad i Journal of the American Medical Association fann man att denna drog var starkare än kokain.⁹

■ Självmord är ett alltför vanligt resultat av att försöka sluta med denna och andra amfetaminliknande droger.¹⁰

■ Psykologen Ty C. Colbert säger att "när uppförande betraktas som patologiskt kommer läkare att ordinera droger med förevändningen att man behöver häva en kemisk obalans. Det finns ingen sådan obalans och det enda drogerna gör är att de hindrar hjärnans kapacitet."¹¹

Dr Sydney Walker, författare av *The Hyperactivity Hoax*, säger, "Ett barn som träffar en DSM-orienterad läkare kan nästan vara helt säker på att förses med en psykiatrisk etikett och ett recept, även om barnet är fullkomligt friskt Detta sätt att stämpla snart sagt vem som helst som psykiskt sjuk är en allvarlig fara för friska barn, därför att nästan alla barn uppvisar tillräckligt många symptom för att få en DSM etikett och en drog."

"Hyperaktivitet är inte en sjukdom," skrev dr Walker. "Det är fråga om ett bedrägeri som begås av läkare som inte har någon idé om vad som verkligen är fel med dessa barn."

DAGENS DROGADE KULTUR

Idag går mer än åtta miljoner amerikanska barn på psykiatriska personlighetsförändrande droger. I Australien ökade förskrivningen av centralstimulerande droger (t.ex. amfetamin) 34-faldigt under de senaste två decennierna. I Mexiko ökade försäljningen av en centralstimulerande drog åttafaldigt mellan åren 1993 och 2001.

Europarådets parlamentariska församling rappor-

ADHD är en företeelse, inte en 'hjärnsjukdom'. Barn tvingas ta droger som är starkare än kokain för en sjukdom som fortfarande inte har bevisats existera"

– Beverly Eakman, författare, ordförande för National Education Consortium

KAPITEL FYRA ETT BÄTTRE SÄTT

terade att under år 2000 hade Schweiz, Island, Holland, Storbritannien, Tyskland, Belgien och Luxemburg den högsta konsumtionen av metylfenidat (Ritalina). I Storbritannien ökade förskrivningen av centralstimulantia till barn 92 gånger mellan 1992 och 2000. Från Spanien rapporteras om en stadig årlig ökning av Ritalinakonsumtionen på åtta procent åren 1992 till 2001.

År 2003 gick brittiska läkemedelsverket ut med restriktioner för förskrivning av SSRI-preparat (som Seroxat, Zoloft och Efexor) till barn och ungdomar

under 18 år p.g.a. självmordsrisken. År 2004 gick FDA (Food and Drug Administration) i USA ut med en liknande varning liksom myndigheterna också gjort i Australien. Under en tioårsperiod tog FDA emot fler rapporter om att folk lagts in på sjukhus, om dödsfall och om andra allvarliga biverkningar angående ett av dessa preparat än man gjort för något annat preparat fram till dess.

FDA föreskrev också att en varningsetikett där man varnar för självmordsrisken – en "black box warning" – skall finnas på alla SSRI-förpackningar.

Barn dör och dödar andra eller blir drogmisbrukare på grund av dessa och andra psykiatriska droger. Deras framtid kommer att vara trygg först när de ovetenskapliga "psykiska störningarna" som de fått som diagnoser avskaffats och de farliga personlighetsförändrande drogerna har förbjudits.

"Ett barn som träffar en DSM-orienterad läkare kan nästan vara helt säker på att förses med en psykiatrisk etikett och ett recept, även om barnet är fullkomligt friskt. ... Den här godtyckliga etiketteringen av snart sagt alla som psykiskt sjuka är farlig för friska barn, eftersom i princip alla barn uppvisar tillräckligt många symtom för att få en DSM-etikett och en drog."

– Dr Sydney Walker III, författare till *A Dosis of Sanity*

Livet kan vara problemfyllt och dessa problem kan ibland vara överväldigande, men det är viktigt för dig att veta att psykiatrin, dess diagnoser och droger är fel väg att gå. Drogerna kan bara dölja problemen och symptomen på kemisk väg, de är inte och kommer aldrig att vara en verklig lösning. När de väl har slutat verka finns det ursprungliga problemet där igen. De är med andra ord inte alls en lösning på eller ett botemedel för livets problem.

Samtidigt finns det många säkra och fungerande alternativ, lösningar som psykiatriker vägrar att erkänna.

Thomas Dorman säger: "...känslomässiga påfrestningar i samband med kronisk sjukdom eller smärta kan förändra patientens sinnelag.

I min praktik har jag stött på ett oräkneligt antal personer med kroniska ryggsmärtor som diagnostiserats som neurotiska. Ett typiskt uttalande från dessa stackars patienter är, 'Jag trodde att faktiskt att jag höll på att bli galen'. Problemet kan helt enkelt ofta ha varit "problem med ligament [vävnad som har en sammanhållande funktion] i ryggen som inte diagnosticerats."

Det finns många problem hos barn som kan se ut som symptom på "ADHD", men som faktiskt är endera allergiska reaktioner eller följderna av vitamin- eller näringsbrist. Pedagogiska lösningar behövs ofta. Specialundervisning och att få lära sig hur man studerar effektivt kan rädda barnet från ett liv med onödiga och skadliga psykiatriska droger.

Mentalhälsovård skall bedömas i relation till hur den förbättrar och stärker individer,

Livet kan vara problemfyllt och dessa problem kan ibland vara överväldigande, men det är viktigt för dig att veta att psykiatrin, dess diagnoser och droger är fel väg att gå.

deras ansvar, deras andliga välmående, och därigenom samhället. Behandling som helar skall ges i en lugn omgivning som karaktäriseras av tolerans, trygghet, säkerhet och respekt för människors rättigheter.

KMR arbetar för att skapa en mänsklig mentalliv.

REKOMMENDATIONER

1 Vårdhem för personer med psykiska besvär måste inrättas som ersättning för auktoritära psykiatriska institutioner. Dessa måste ha medicinsk utrustning, som icke-psykiatriska läkare kan använda för att göra grundliga undersökningar så att man kan upptäcka alla bakomliggande fysiska problem som kan yttra sig i stort beteende.

2 Det ytterst skadliga inflytandet från psykiatrin har skapat förödelse i hela samhället, och särskilt inom sjukvården, inom utbildningssystemet och kriminalvården. Medborgarrättsgrupper, intresseorganisationer och ansvariga myndigheter måste samarbeta för att avslöja och avlägsna psykiatrens dolda manipulering av samhället.

3 Ifall du, en anhörig eller närstående har blivit inlagd på en psykiatrisk klinik på felaktiga grunder, attackerad, misshandlad eller skadad av en psykiatriker, sök då advokathjälp för att inleda civilprocess mot de psykiatriker som bryter mot lagen och hans eller hennes sjukhus, förbund eller lärosäte för ersättning för sveda och verk.

WARNING: Innan du slutar att ta psykiatriska droger behöver du söka hjälp och råd av en kompetent icke-psykiatrisk läkare.

Den här publikationen har möjliggjorts med hjälp av anslag från International Association of Scientologists.

- Beverly K. Eakman, "Anything That Ails You, Women on Trans in a Self-Serve Society" *Chronicles*, Aug. 2004.
- Victor Cordoba, "Psiquiatria Guerra a la melancolia Aumenta el uso de antidepressivos en Espana" - *El Mundo*, 20 Feb. 1997, website address: <http://www.el-mundo.es/salud/1997/235/01762.html>; "Prohibido estar Triste," 17 Nov. 2003, address: <http://www.quo.wanadoo.es/quo/carticulo/10017.html>.
- Anil Dawar, "Prozac 'found in tapwater,'" *Daily Mail*, 9 Aug. 2004.
- Joseph Glenmullen, M.D., *Prozac Backlash*, (Simon & Schuster, NY, 2000) p. 192.
- Ibid.* p. 193.
- Ty. C. Colbert, Ph.D., *Rape of the Soul: How the Chemical Imbalance Model of Modern Psychiatry has Failed its Patients* (Keveco Publishing, California, 2001), p. 97.
- Herb Kutchins, Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy*, (The Free Press, NY, 1997) p. 265.
- Ibid.*
- Brian Vastig, "Pay Attention: Ritalin Acts Much Like Cocaine," *Journal of the American Medical Association*, August 22/29, 2001, Vol. 286, No. 8, p. 905.
- DSM-III-R (American Psychiatric Association, Washington, D.C., 1987), p. 136.
- Op. cit.*, Colbert, p. 78.